

Ρήγας (Ορέστης Μακρاندρέου): Ως πότε παλικάρια, να ζούμε στα στενά, μονάχοι, σαν λιοντάρια στις ράχες στα βουνά... Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή, παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή! Τι σ' ωφελεί αν ζήσεις και είσαι στη σκλαβιά; Στοχάσου πως σε ψήνουν καθ' ώρα στη φωτιά...

Υψηλάντης (Αναστάσιος Μίχας): Η ώρα ήλθε, ω άνδρες Έλληνες... Ας ξεσηκωθούμε όλοι, για να αποτινάξουμε τον εχθρικό ζυγό... Μην αδιαφορήσει κανείς στο κάλεσμα της μεγάλης μητέρας μας, της Ελλάδας...

Κανάρης (Θανάσης Μεσσήνης): Σύντροφοι! Οι ψυχές των ηρώων και των μαρτύρων της Χίου ζητάνε εκδίκηση...

Παλικάρι Α' (Κωνσταντίνος Καρύδας): Μαζί σου όλοι, καπετάνιε. Δε θα γυρίσουμε στα Ψαρά, αν δεν τιμωρήσουμε σκληρά τους Τούρκους.

Κανάρης: Εμπρός, παιδιά, γραμμή για τα πυρπολικά, ύστερα ίσια για τη Χίο να προλάβουμε το πανηγύρι. Είναι έτοιμα τα πυρπολικά;

Παλικάρι Β' (Ζήσος Γραβάνης): Ναι, καπετάνιε, μας περιμένουν από ώρα. Διάταξε να φύγουμε...

Κολοκοτρώνης (Θοδωρής Μαστρομανώλης): ...Εμπρός αδέρφια! Μη σκύβετε άλλο πια το κεφάλι στον τύραννο! ...Μια απόφαση θα μας κινεί από σήμερα στον αγώνα μας τούτο: Τούρκος μη μείνει στο Μοριά μήτε στον κόσμο όλο....

Ηγούμενος Γαβριήλ (Διονύσης Πεπές): Αδελφοί μου, γλυκύτερος θάνατος από το να πεθάνει κανείς για την πατρίδα δεν υπάρχει... Όσο ζούμε, οι Τούρκοι δε θα πατήσουν το Αρκάδι... Κάλιο να πεθάνουμε τίμια, παρά να παραδώσουμε τα ματωμένα όπλα μας.

Παλικάρι Γ΄ (Δημήτρης Μουρίκης): Ηγούμενε, ηγούμενε, οι Τούρκοι έσπασαν με το κανόνι τους την πόρτα του τοίχου από το πίσω μέρος και άρχισαν να μπαίνουν στο Μοναστήρι...

Ηγούμενος Γαβριήλ: Πολεμάτε, παιδιά! Ο αγώνας δεν τέλειωσε... Ο Κρητικός ξέρει να ζήσει με τιμή και να πεθάνει ξέρε! Κωνσταντή, ε Κωνσταντή, φωτιά, φωτιά, μωρέ!

Τούρκος Α΄ (Κωνσταντίνος Κοτσιρής): Ωρέ, Γκιαούρη, δε μας γλίτωσες. Σε λίγο θα σε ψήσουμε ζωντανό.

Διάκος (Μιχάλης Μισεγιάννης): Για δες καιρό που διάλεξε ο Χάρος να με πάρει, τώρα π' ανθίζουν τα κλαριά και βγάζει η γη χορτάρι!... Έτοιμος είμαι, Πλάστη μου! Λίγες στιγμές ακόμα, και σβήνουν τ' άστρα σου για με...

Τούρκος Β΄ (Βαγγέλης Νικολαΐδης): Τι καρτεράμε, ωρέ; Ακόμα θα τον αφήσουμε να λέει; Πάμε τον, η ανθρακιά είναι έτοιμη και η σούβλα είναι στημένη.

Κρυστάλλω (Μαριάννα Κουλαυτάκη): Καπετάνισσα, συμπάθα με για το κακό μαντάτο που σου φέρνω.

Μπουμπουλίνα (Ευαγγελία Μαντζοράκη): Τι τρέχει, ωρή Κρυστάλλω;

Κρυστάλλω: Τώρα δα ήρθε ένας αγγελιοφόρος από το Άργος και μας είπε πως ... να ο γιος σας ο Γιάννουγας... σκοτώθηκε στον Ξεριά από ένα Τούρκο μπαμπέσικα, αφού είχε νικήσει όλο το τουρκικό ασκέρι.

Μπουμπουλίνα: Αφού νίκησε, χαλάλι ο θάνατός του για την πατρίδα. Γι' αυτήν τον γέννησα και γι' αυτήν χάθηκε...

.....

Δέσπω (Αντωνία Βασιλείου): Πρέπει να το καταλάβουνε, αδελφές, πως για μας οι ξερόβραχοι τούτοι της πατρίδας μας, αξίζουνε πίοτερο και από το χρυσάφι όλου του κόσμου...

Μάρω (Μαρία Πετρίδη): Δεν έμαθαν ακόμα οι Αρβανίτες πως το Σούλι δεν προσκυνάει; Σίγουρα θα απελπιστούν και τη φορά αυτή, θα λύσουν την πολιορκία και θα φύγουν ντροπιασμένοι.

Λάμπη (Λαμπρινή Μπελογιάννη): Καπετάνισσα, η Νάση πληγώθηκε.

Μόσχω (Θάλεια Σταματοπούλου): Καπετάνισσα, η Νάση τίμησε τα όπλα του πατέρα της. Ήταν πάντα η καλύτερή μας στο σημάδι.

Δέσπω: Κουράγιο, Νάση μου, θα γίνεις γρήγορα καλά.

Νάση (Νίκη Κατιδενιού): Δε θέλω να γίνω καλά γιαγιά, θέλω μονάχα να σώσουμε το Σούλι.

Η φιλόλογος του σχολείου μας, κ. Μαντώ Κατσιπόδα, με τη βοήθεια μαθητών και μαθητριών από όλες τις τάξεις ζωντάνεψαν τις «Χρυσές Σελίδες από το '21», του Γιάννη Σμυρنيωτάκη.